

сие, разбирате ли? Внимавайте добръ какво говорите и съ кого! Нашата целъ не е да убиваме невиннитъ хора; нашето намѣреніе е свято!

Капитанинътъ. Я незнамъ Г-не вие какво мислите! Вие искате да ви предамъ парахода? Това е за менъ непонятно! . . .

Попъ Сава. Не трѣбва да ви е непонятно! Това го желае войводата ми и 286 души Български въстаници, които ся намиратъ тукъ въ парахода. Казахъ ви че намѣреніето ни е свято! Азъ не искамъ нищо отъ себѣ си, но онова, за което съмъ задлъженъ. Сичкитъ си захжъ мѣстата, слѣдователно, трѣбва и азъ да занемжъ своето.

Капитанинътъ. Не мож да си представжъ, каква ви е целта. За тосъ параходъ азъ отговарятъ!

Попъ Сава. Нѣма за какво да отговаряте! Както го приемъ отъ васъ, така неповредимо ще ви го и предадемъ.

Явленіе II.

Другій капитанинъ ся появява отъ дѣсна старна, а Ботевъ въ форма, сабя, припасанъ съ поясъ триколори червенъ, зеленъ и бѣлъ, на когото краищата висятъ, на главата калпакъ съ левъ и перо, последванъ отъ Давидова, Войновски, и други двама въстаници ся появяватъ отъ лѣва страна.

Вторія капитанинъ. Шта е то Г-да? Шта хочете?

Ботевъ. (като му подава едно писмо) Заповѣдайте Г-нъ капитанъ. Вижте нашето желаніе.

Капитанина. (Отваря писмото и чете): Българскитъ въстаници, заедно съ войводата имъ които ся намиратъ въ парахода, иматъ честта да ви поканижтъ съ благъ начинъ да имъ предадете параходътъ, за да минатъ въ родното си отечество, гдѣто щжтъ отиджтъ да даджтъ помоицъ на България, да жъ отървжтъ отъ турската тираниа. Да помогнижтъ на своитъ братія въ Тракия, които сж въстанали съ оружіе въ ръка да ся боржтъ за независимостъ срѣщу общія врагъ. Дружината ще ся счита за щастлива, ако молбата ѝ бѣде отъ васъ съслушана, за да не взема крайни мѣрки.

Войводата на Българската Дружина „Ботевъ“.

Свѣтъникъ: Давидовъ.